

[Handelsministeren.]

og det er jeg parat til at tage, og det ønsker jeg at stå ved.

På det ærede medlems spørgsmål, om jeg ikke er enig i, at vi under alle omstændigheder får en engrosomsætningsafgift, når vi går ind i fællesmarkedet, vil jeg gerne svare, at det kan hverken det ærede medlem eller jeg i dag vide noget om med absolut sikkerhed. Man ved, at landene i fællesmarkedet har engrosomsætningsafgift, og man ved også af de drøftelser, der har været ført, at man forsøger at harmonisere sine engrosomsætningsafgifter. Hvis det lykkes, betyder det under alle omstændigheder, at vi skal have en engrosomsætningsafgift, der er anderledes end den, vi har fået, hvortil yderligere kommer, at vi ved at vælge engrosomsætningsafgiften ikke har fået det finanspolitiske middel, vi ellers kunne have fået. Her er det, jeg gerne vil sige, at det er min opfattelse — og jeg skal gerne vedstå mit udtryk — at det var dumt af folketinget, at vi ikke foretrak den omsætningsafgift, som finanspolitisk kunne virke stærkest; det var dumt af folketinget, at vi ikke valgte den form, hvorigennem vi kunne have fået den økonomiske sanering til at blive mere effektiv og til at virke hurtigere.

Når det er sagt, ændrer det intet i den opfattelse, jeg har, at det var nødvendigt med dette økonomiske forlig i foråret. Jeg tror, jeg var den første — jeg har i hvert fald ikke selv haft lejlighed til at konstatere andet — af politikerne, der i en tale på et meget tidligt tidspunkt opfordrede de 4 gamle partier til at gå sammen om et økonomisk forlig her i foråret. Jeg stod da, som jeg sagde under drøftelserne i folketinget, i den situation at skulle vælge mellem at gå fra det forlig, jeg selv havde opfordret til før nogen anden, eller stemme for den engrosomsætningsafgift, jeg fandt dårligere anvendelig og mindre praktisk i sin udformning og gennemførelse end en detailomsætningsafgift. Jeg foretrak det økonomiske forlig, fordi jeg fandt det nødvendigt. Dermed har jeg det fulde medansvar, men jeg har også samtidig sagt, og det vil jeg gerne gentage her, at skulle engrosomsætningsafgiften komme til at betyde, at nogle af de vanskeligheder, som efter min opfattelse kunne blive en følge af engrosomsæt-

ningsafgiften, viser sig at blive til virkelighed, forbeholder jeg mig min ret til at arbejde for en ændring. Jeg kan føje til, at jeg fortsat føler det som en politisk pligt, men jeg tror, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at det i dag vil være for tidligt at sige noget afgørende herom.

Den fungerende statsminister (J. O. Krag): Jeg tror ikke, at man alt for let skal lade sig chokere, især ikke i sommertiden og slet ikke af interviews og kronikker. Nu har handelsministeren på udmærket måde lagt afstand mellem sig og de citerede udtalelser, og vi må i hvert fald tage til efterretning, at handelsministeren ikke vil acceptere at have den mening, han er blevet tillagt i interviewet. Det går jeg ud fra at vi alle vil gøre.

Jeg lagde meget mærke til, hvad det ærede medlem hr. Poul Møller i øvrigt sagde om respekten for lovgivningen, respekten for den økonomiske politik og respekten for et økonomisk forlig, og det var egentlig disse uhyre alvorlige bemærkninger — og jeg forstod alvorligt mente bemærkninger — fra det ærede medlem, der kaldte mig frem. Jeg synes nemlig, jeg vil benytte denne lejlighed til at sige, at jeg deler disse synspunkter, og at jeg på den samlede regerings vegne kan erklære, at vi vedstår vort fulde ansvar for forliget og med de midler, en regering har, vil medvirke til, at det får den effekt, de fire partier var enige om det skulle have.

Vi er jo også ude for, at man gør os i regeringspartierne og måske ganske særlig i socialdemokratiet opmærksom på visse forhold ude i landet. Jeg har så sent som i formiddags talt med en deputation fra et af landets store skibsværfter i provinsen, hvor man sagde, at man ønskede at understrege, at det ikke var deres lønninger, der lå omkring 228 kr. ugentlig, som var årsag til landets situation. Der forekommer jo tilkendegivelser i landet, som må gøre indtryk på os; dette er en af dem. Uanset dette må vi svare, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen allerede har gjort det både her og andetsteds, at man må henvise til de overenskomstmæssige fremgangsmåder. Også dette er jo et udtryk for og et vidnesbyrd om, at vi står ved vort ansvar.